22/12/2020

Ταξίδι στους Αγίους Τόπους: Ο Γέροντας Ιερόθεος της Μονής Αββά Θεοδοσίου στον Pemptousia.fm

/ Επικαιρότητα στην Πεμπτουσία

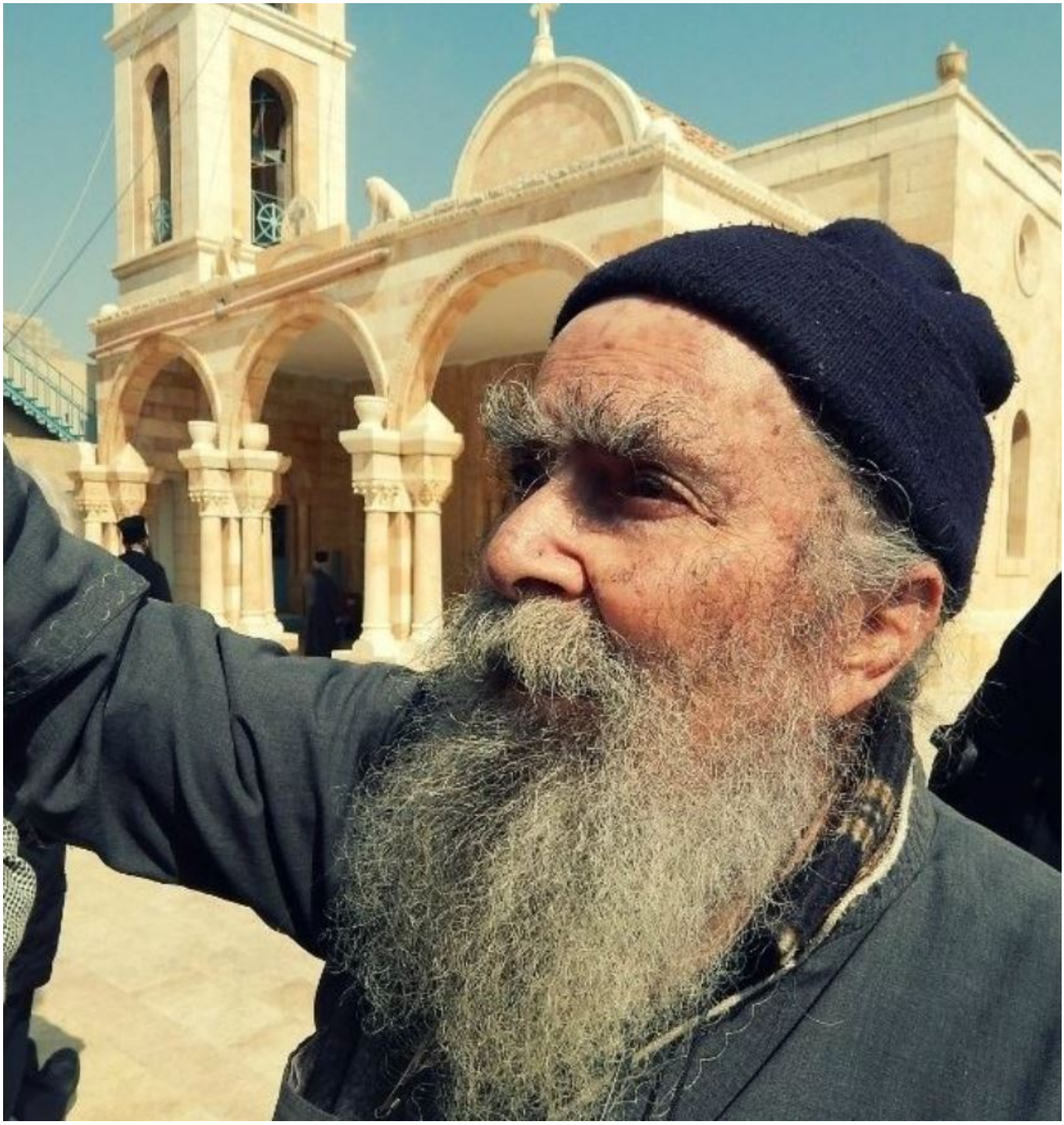

Συνεχίζοντας το ταξίδι στους Αγίους Τόπους, η Μαρία Γιαχνάκη φιλοξένησε στην εκπομπή «Η Επικαιρότητα στην Πεμπτουσία» τον Γέροντα Ιερόθεο, που διακονεί μόνος με δύο

μοναχές εκ Ρουμανίας στην Ιερά Μονή Αββά Θεοδοσίου του

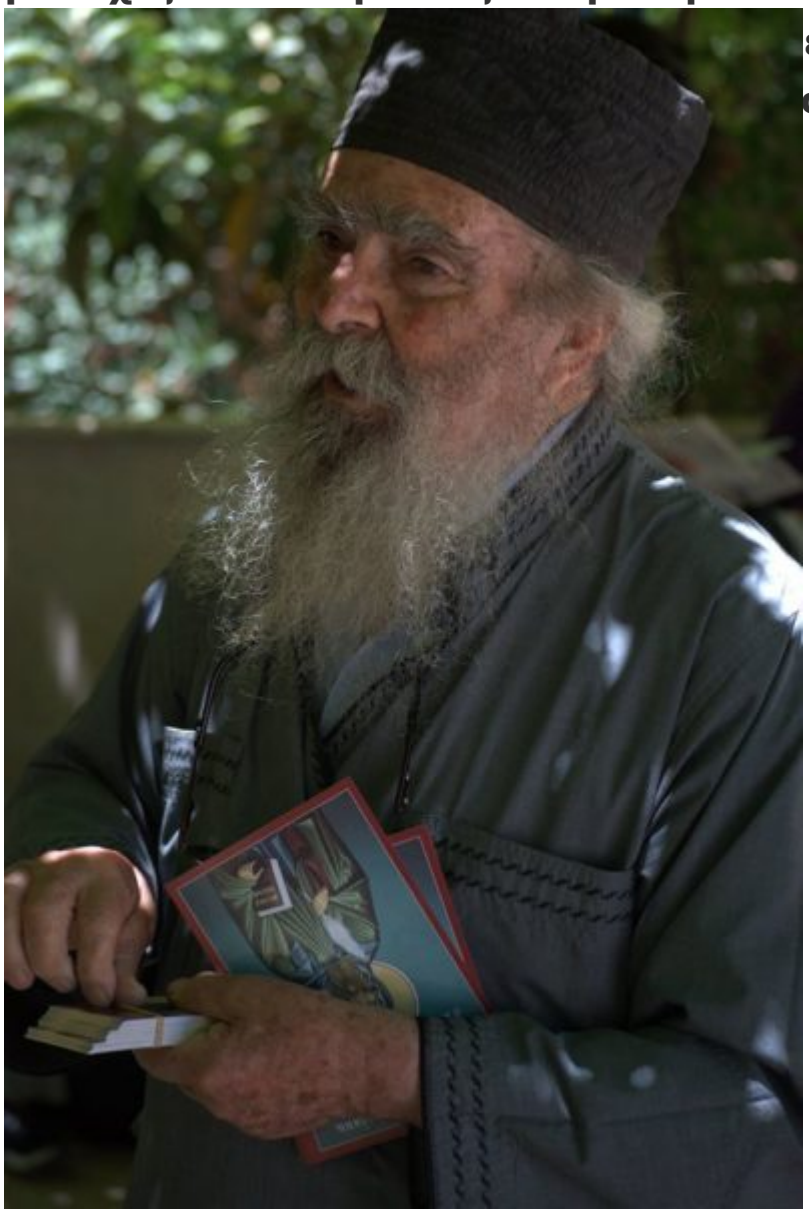

έμ, σε ένα σημείο, όπου σουλμάνοι.

Ο γέροντας, που ως στρατιώτης είχε πολεμήσει στην Κορέα και στο Βιετνάμ, μίλησε για τη ζωή εκεί, τα προβλήματα, την εγκατάλειψη και τα προσκυνήματα, που είναι ελληνικά και γι' αυτό και δεν πρέπει να τα εγκαταλείπουν οι Έλληνες... Ταπεινός καθώς είναι δεν μίλησε καθόλου για τις επιθέσεις που έχει δεχθεί. Είπε μόνο: **«Είμαστε 3 μέλισσες μέσα σε μια μεγάλη σφιγγοφωλιά. Πολύ δύσκολο...», ενώ τόνισε πως στα 91 του χρόνια παρακαλεί την Παναγία να φανερώσει κάποιον άλλον ως συνεχιστή, για να αναλάβει τη Μονή.**

ΑΚΟΥΣΤΕ ΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΠΟΜΠΗ:

Λίγα λόγια για τη Μονή

Η Ιερά Μονή του Αββά Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχου βρίσκεται ανατολικά της Βηθλεέμ, στην είσοδο της ερήμου και επάνω στον αρχαίο κεντρικό δρόμο, ο οποίος οδηγεί από την έρημον του Ιορδάνου εις την Νεκρά Θάλασσα. Το σημερινό μοναστήρι είναι κτισμένο στη θέση του αρχαίου Κοινοβίου, το οποίον ιδρύθηκε από τον Άγιον Θεοδόσιον, τον 5ον αιώνα. Μετά την ίδρυση της Μονής αρχίζει η δράση του Αββά Θεοδοσίου στον μοναχικό βίο, απολαμβάνοντος κοινή τιμή και ευγνωμοσύνη με αυτήν του Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου και του Μεγάλου Ευθυμίου, όχι μόνον υπό της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων και των Μονών της Παλαιστίνης αλλά και ολοκλήρου της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Η Σπηλιά, προσκύνημα, παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον διότι, συμφώνως προς την παράδοση, εκεί διανυκτέρευσαν οι Τρεις Μάγοι επιστρέφοντες από την Βηθλεέμ. Η Σπηλιά είναι φυσική, με ολίγα λαξευτά σημεία και κατά την μακραίωνη ιστορία της Μονής εχρησιμοποιήθη ως Εκκλησία αρχικά και αργότερα ως κοιμητήριον. Μέσα σε μαρμάρινες λάρνακες κατά μήκος των τοίχων της σπηλιάς είναι ενταφιασμένοι ο ιδρυτής του μοναστηριού Σωφρόνιος, Πατριάρχης Ιεροσολύμων, ο διάδοχος του Αγίου και ο μετέπειτα ονομαστός Πατριάρχης της Ιερουσαλήμ ο Άγιος Κόπρης, η Αγία Σοφία, μητέρα του Αγίου Σάββα, η Αγία Θεοδότη, μητέρα των Αγίων Αναργύρων, η μητέρα του Αγίου Παντελεήμονος, οι Άγιοι Ξενοφών και Μαρία και άλλαι εξέχουσαι μορφαί του μοναχισμού της Παλαιστίνης.

Στον χώρο της Ιεράς Μονής είχαν ανεγερθεί Νοσοκομεία, γηροκομεία, πτωχοκομεία, ορφανοτροφεία, «παντεία τεχνών εργαστήρια», και πλήθος άλλων κτισμάτων. Ο Μέγας Θεοδόσιος υπήρξε ο θερμότερος συνήγορος και οπαδός του αληθινού και υψηλού μοναχικού βίου, ο οποίος συνδύαζε στην μοναχική πολιτεία την παιδεία και την μοναχική άσκηση της φιλεργίας και φιλοπονίας. Εις το σημείον αυτό ο Μέγας Θεοδόσιος μιμείται τους μεγάλους συμπολίτας του Καππαδόκας, Βασίλειον και Γρηγόριον, οι οποίοι συνδύασαν αρμονικότερα και απέδειξαν με το παράδειγμά τους ότι είναι δυνατή η συνύπαρξη του θεωρητικού και πρακτικού βίου στην μοναχική ζωή.

Στην ηγουμενίαν τον διεδέχθη ὁ Σωφρόνιος, ο οποίος συνέχισε επαξίως το έργον του Μεγάλου Θεοδοσίου. Σύγχρονος και συμμοναστής του Σωφρονίου και του

Μοδέστου υπήρξε ο Μόσχος, ο γνωστός συγγραφεύς του Λειμωναρίου, ο οποίος απεβίωσε αργότερα στην Ρώμη, αλλά το σκήνωμά του μετεφέρθη και εναποτέθηκε στο σπήλαιον των Μάγων, επειδή αυτό θεωρήθηκε διά τον κηδευόμενον υψίστη τιμή. Με την Περσική εισβολή και την Αραβική κατάκτηση τα πράγματα άλλαξαν ριζικά. Το μοναστήρι έπεσε σε δυσμένεια και πάρα πολλοί μοναχοί εσφαγιάσθησαν. Κατά την περίοδον των Σταυροφόρων, η μονή φθάνει στην ακμή της αλλά εγκαταλείπεται οριστικώς τον 15ον αιώνα. Το 1881 ο σχολάρχης της Θεολογικής Σχολής του Τιμίου Σταυρού Φώτιος Αλεξανδρίδης, αγοράζει το θείον άντρο των Μάγων, και ανακαινίζει το ερειπωμένο κτίσμα.

Τὸ 1896 ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Γεράσιμος Α’ θεμελιώνει τὴν νέαν μονήν. Τὸ 1990 ἀνακαινίζονται τὰ σπήλαια τῶν Μάγων καὶ ἀγοράζεται ἡ γύρω περιοχὴ ἀπὸ τὸν μοναχὸν Λεόντιον. Ὁ συγγραφεὺς τῆς ἱστορίας τῆς μονῆς Ἀρχιδιάκονος π. Κλεόπας Κοικυλίδης χαρακτηρίζει ὡς θαῦμα τὸν ἀριθμὸν τῶν 700 περίπου μοναχῶν κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους. Τὸ σημερινὸν κτίσμα εἶναι τρουλαία Βασιλικὴ καὶ εὑρίσκεται εἰς τὸ νότιον τμῆμα τοῦ σπηλαίου τῶν Μάγων. Ἑλληνικαί ἐπιγραφαί, μωσαϊκὰ δάπεδα, μαρμάρινα κιονόκρανα ἀποτελοῦν ἀναμφισβητήτους μαρτυρίας τῆς ἱστορικῆς συνέχειας τοῦ μοναστηριοῦ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας, καθιστάσας αὐτὴν πνευματικὸν φάρον τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Παλαιστίνης. Ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος τόσο πολὺ εἶχε τρωθεῖ ἀπὸ τὴν θείαν ἀγάπην ὥστε ἐξεπλήρωσε εἰς τὸ ἀκέραιον τὴν ὑψηλὴν καὶ θείαν ἐντολήν: «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου και ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν».